

Her Şeye Rağmen

Nureddin Yıldız'ın "Hadislerle DiriliŐ" (125.) dersidir.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ. وَصَلَّى اللَّهُ وَسَلَّمْ عَلَى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِهِ وَصَحْبِهِ أَجْمَعِينَ.

Âlemlerin Rabbi Allah'a hamd, Efendimiz Muhammed aleyhisselama, ailesine, ashabına salat ve selam olsun.

İyilik ve kötülük açısından ayırım yapmaksızın, İslam tarihinin en meşhur isimlerinden biri Haccac ibni Yusuf es-Sekafi denen kişidir. Yirmi seneye yakın süre boyunca ümmetimizin tarihinde büyük hadiseler ve etkili politikalar uygulayarak iz bırakmıştır. Türkçe kültürde Haccac-ı Zalim olarak bilinir. İzlediği siyaset ve akıttığı kan sebebiyle 'zalim' sıfatı onun adına eklenmiş ve kalmıştır.

Ashab-ı kirama kılıç kaldırmak, mancınık atışıyla Kâbe'yi yıktırmak dâhil olmak üzere ağır faaliyetleri olan Haccac, bugün zalim olarak anılmasına sebebiyet veren bir hayat yaşamıştır. Tâbiîn büyüklerinden Said bin Cübeyr gibi isimleri öldürmesi, hesapsız katliam kararları vermesi ama yine de Müslümanlar'la yaşayan ve onların arasında yetişmiş biri olması onu dikkat çekici bir figür hâline getirir. Siyaset sahasına girmeden önce de Kur'an muallimliği yaptığı bilgisi vardır.

Haccac'ın da yaşadığı Emevî devrine şekil veren hadiseler sırasında hayatta olan sahabilerden Enes ibni Mâlik'e dert yanan bir grup Müslüman'a, bu mübarek sahabinin (Buhârî'de 7068. hadis olarak rivayet edilen) bir açıklaması vardır.

Bugün Müslüman âlemi hatta bütün dünya olarak, hadiselerin adeta yağmur gibi üzerimize yağdığı bir hayat yaşıyoruz. O gün Haccac'ın yetki alanındaki bölge Irak ve Suriye civarından ibaretti. Mekke ve Medine bölgesinde etkin politikaları vardı. Netice olarak onun siyaset alanı siyasetti ve mevcut iktidarın muhalifi olması muhtemel kimselere kılıç kaldırıyordu. Sözelimi bir cami imamına dokunmuyor, medresesinde ders okutan hocaya -siyasetle içli dışlı olmadığı sürece- karışmıyordu. Temel politikası sorunsuz siyaset hayatı yaşamak ve bu alanda gözü olanlara ders vermek, bunu da zulümle yapmaktı. Yani şimdiki dünyanın Haccac'a rahmet okutacak denli karışıklığı ile kıyaslanabilecek bir manzara yoktu.

Enes ibni Mâlik onlara şöyle demiş:

إصْبِرُوا فَإِنَّهُ لَا يَأْتِي عَلَيْكُمْ زَمَانٌ إِلَّا الَّذِي بَعْدَهُ شَرٌّ مِنْهُ حَتَّى تَلْقُوا رَبَّكُمْ

Bu cümle, bizim olay okuması ve toplum mühendisliği dediğimiz yorumlama ve anlam verme işinin harika bir örneğidir. "Peygamberinizden dinlediğime göre" diye başlayan ve meselesini buna göre konumlayan bir bakış açısıdır. Sözün sahibi düşüncesini, kültürünü, aşısını Resûlullah sallallahu aleyhi ve sellemden almış biri olarak Haccac eksenindeki kargaşa ve zulüm hadiselerini yorumluyor:

"Sabredin. Çünkü artık gelen zaman, giden zamandan kötü olacaktır, ta ki Rabbinize kavuşuncaya kadar."

Bu konuyu vurgulayan başka hadis-i şeriflerin de bulunmasından hareketle toplam bilgidен anlaşılın şudur: Önümüzdeki yıl, dünya olayları açısından, bu yıldan daha acı olacaktır. Bu yıl da geçen yıldan daha acıdır. Enes ibni Mâlik'in sözünü söylediği tarihin üzerinden bin dört yüz seneye yakın zaman geçti. O günden zamanımıza kadar geçen yılları onar sene bazında tasnif etmemiz hâlinde sözün ne kadar isabetli olduğu meydana çıkar. İslam topraklarında yaşanan siyasî, askerî ve doğal olayların listesinin yorumlanmasıyla şu sonuca ulaşılır: Sabredin, gelen gidene aratacaktır.

Nedeni de gayet bellidir ki Allah Teâlâ, dünyayı huzur içinde yaşanacak, sütlü muhallebi kıvamında bir yer olarak yaratmamıştır. "Sizi muhakkak belalarla sınavacağız" (Bakara suresi, 155. ayet) buyuran ilahî haber bunu söylemektedir. Diğer bir işaret de Resûlullah sallallahu aleyhi ve sellem, insanlığın tırmanışında zirveyi temsil etmesidir. Adeta bir piramidin tepe noktasını temsil eden Efendimiz

aleyhisselam, dünyanın sonu kıyamet olduğuna göre, kıyamete dönüş sürecinin de başlangıcını temsil etmektedir. Nitekim şöyle buyurmaktadır: “Ben kıyamet alametlerinin ilkiyim.”

İnsanlık kıyamete doğru ilerlediğine göre her geçen yıl ile birlikte, çığ gibi, yuvarlanmanın daha ağır hâle gelmesinde şaşırılacak şey yoktur. Müminler olarak dünyanın gidişatında sersemleyeceğimiz bir şey olmamalıdır. Karşılaştığımız olayların önünde şaşalayıp kalıyor, ne yapacağımızı bilemiyor, her şeyin bittiğini düşünüyorsak bu, Enes ibni Mâlik’in verdiği bilgiye onun inandığı gibi inanamayışımızdan kaynaklanır. Görüp geçirdiğimiz her hadise bizi biraz daha kendinden geçmiş ve olayın sersemletici etkisi altında ezilmiş biri olmaya itmemelidir. Bilakis Müslüman, hiçbir şey olmamış gibi Müslümanlığını yaşamaya devam etmenin ötesine geçerek, her şeye rağmen İslamiyet’in geleceğini koruyup din emanetini bütün insanlığa ulaştırma mecburiyetinde olduğunu bilecektir. Ve bu da çocuklara din dersi vermekten ibaret bir formalite olarak anlaşılmalıdır.

Olaylar büyümüş ama müminlerin imkânları da büyümüştür. Zulüm yedi kıtaya yayılmış ama Müslümanlar da yedi kıtada vardır. Küfrün en güçlü olduğu yerlerde dahi müminlerin camileri vardır, cuma namazı kılmaktadırlar. Ümmet-i Muhammed’in ‘işinin bittiği’ herhangi bir şekilde söylenemez ki Resûlullah aleyhisselatu vesselam, cihadi emretmekle beraber her gelen yılın öncekinden daha kötü olacağını söyleyendir aynı zamanda. Çalışmayı ve enerji sarf etmeyi de aynı sebeple öğretmiştir. Doğru, iki yüz sene öncesine kıyasla küfür cephesinin kat be kat genişlediği ortadadır ancak bir doğru daha vardır: Müslümanlar da şuurlu, kapasite ve hacim bakımından kat kat büyümüşlerdir.

Allah Teâlâ bize olmayacak, olması imkânsız bir şeyi emretmiş değildir. Rabbimiz bize yapılabilecek ama yapılması zor işleri emretmiş olabilir, bunu anlamakta da herhangi bir sıkıntı yoktur. Zor olana talip olan mücahittir. Oturduğu yerden kumandayla iş yapanın marifeti olmaz.

*

Dünyanın yaratıldığı ilk günden son anına kadar aslında ‘kötü zaman’ yoktur. Çünkü zamanı yaratan da Allah’tır. 2010 ve 2020 yılları Allah’ın yarattığı zamanlardır, dünyanın ömrü varsa 3020 yılı da öyle olacaktır. Zamanın iyisi-kötüsü olmaz, zaman zamandır. Ancak zamanı yaşayanların iyiliği ve kötülüğünden söz edilebilir.

Haccac’ın eylemleri yüzünden o seneler kötü yaşanmıştır. Yoksa o senenin kendisiyle ilgili bir ‘kötü yıl’ olma özelliği söz konusu değildir. Bu ayrıntıya ihtiyaç duymamızın nedeni şudur ki eğer ben kapasite olarak şerli bir potansiyel sahibiysem, Resûlullah aleyhisselamın yaşadığı günlerde de yaşasam şerden ibaret bir zaman yaşayacaktım. Hayırlı bir kapasitem varsa Varaka bin Nevfel örneğindeki gibi, Efendimiz aleyhisselamın peygamberliğini görmesem dahi hayırlı yaşamış olacaktım. Hayır ve şer, iyilik ve kötülük, yaşayan insanlarda barınan bir şeydir –zamanda değil. Anlaşılır ki her gelen yılın bir öncekinden daha kötü olacağını söylemek de her gelen neslin bir önceki nesilden daha fena olacağı manasına gelmektedir.

Bizim bugün yaşamakta olduğumuz zaman ile sözgelimi Ebu Bekir radiyallahu anhin yaşadığı zaman aynıdır; fark onun zamanını ‘siddik’ olabilmek için değerlendirmesidir. Ebu Cehil ise onunla aynı zamanı paylaşıyordu ancak ‘insanlığın en kötü zamanında’ yaşamıştı; çünkü en kötüsüydü insanların. Âsiye ile firavun da aynı zamanı paylaşıyorlardı; biri en kötü zamanı yaşıyor, diğeri insanlığın en kıymetli kadını oluyordu. Maharet zamanda değil insandaydı.

Şeytan, zamanın kötülüğü diye bir düşünceyi zihnimizde öne çıkararak benimsenmiş kötülüğün sahipleri hâline getirmek ister bizi. Hâlbuki kısa rağmen üşümemeyi becerebilen insan gibi kötülüğün yaygın olduğu devre rağmen Allah’ın rızasını kazanan müminler olmamız gerekmektedir.

*

Her şeyin daha ve daha kötü olmaya doğru gittiği bir zamanda yaşayan Müslümanlar olarak biz, bunca şeyi görüp kabuğumuza çekilmek zorunda mıyız yoksa kendimizi Ömer bin Hattab devrindeki müminler kadar çalışkan, hareketli, şeriatına bağlı ve dinini tebliğ eden biri gibi mi görmeliyiz? Eğer olayların seyri negatif sonuçla yansırsa şeytan iki defa kazanmış olmaktadır; hem her şeyin kötüye gittiği şartlarla bezeli bir zaman meydana getirmiş hem de böylesi zamanlarda daha aktif olması gereken Müslümanlar'ı biraz daha geri çekmiş olacaktır. Hâlbuki Allah, şerrin ve küfrün azdığı oranda şuuru artmış ve cihadi büyümüş Müslüman görmek istiyor.

Çünkü Allah'ın dünyada kurduğu düzen, hak ile bâtılın mücadelesi üzerine inşa edilmiştir. Kur'an'ın iki yerinde bu irade açık şekilde beyan edilmiştir. Hakkın adamları ile bâtılın adamları aynı toprak parçasında bulunacaklar, galipler ve mağluplar olacak, sonunda da Allah'ın hükmü meydana çıkacaktır. İki taraf da helak edilince kıyamet hesabında yaptıklarıyla karşılaşmak ve bedelini almak üzere Allah'ın huzuruna dikilecektir. Kur'an'ımız, şayet böyle bir sürtüşme kanunu bulunmasaydı yeryüzünde Allah'a ibadetin de olamayacağını buyurmaktadır.

Anlaşılır ki küfür her yıl biraz daha enerjik ve atılcı olarak saldıracaktır. Şeytanın kâfir, dinsiz, Yahudi, Hıristiyan veya başka hangi kadrosu varsa her seferinde daha fazlasıyla hücumla kalkacaklardır ve küfür cephesi bin potansiyelle çıktığı zaman İslam bin yüz potansiyelle ona cevap vermek zorundadır, güçlü olabilmesi için. Küfrün on bin potansiyelle meydana çıkması durumundaysa biraz daha kötülüğe kayılmış anlamına gelir ki Müslümanlar bunun bir adım ileri seviyesinde karşılığa mecburlardır. Allah ve hak adına dünyada var olanlar daima bir fazlasıyla hücumlara karşı durmalıdır.

Âdem aleyhisselam babamızdan beri dünyanın kanunu budur. Bugün de biz her gün daha kötüye doğru gittiği görülen manzara karşısında pes edersek yalnızca kendi zararımız olmakla kalmaz, bizden önce bu vazifeyi yüklenmiş peygamberler, âlimler, davetçiler ve salihleri de mağlup hâline getirmiş oluruz. Dokuz yüz elli senelik mücadelesini pes etmeden sürdüren Nuh aleyhisselamı hükmen pes ettirmiş konumuna gelemeyiz. Ateşlere atılmaya razı olan ama teslimiyete razı olmayan İbrahim aleyhisselama böyle bir yenilgi yaşatmaya hakkımız olamaz. Müslümanlar olarak konumumuz, Allah Teâlâ'nın bu sürtüşme kanunundaki tarafımızı ayakta tutmak ve yanında bulunmakla şereflendiğimiz hak cephesinde, Allah için yapılmış işlerin faili olarak yaşayıp ölmektir.

Büyüyen fitneler ve üzerimize gelen olaylar bize adeta çaresizlik hissi veriyorsa bile, en azından, şehitlik çaremizin tükenmediğini bilerek yaşamamız gerekir. Her şeye rağmen, Rabbimize şehit olarak kavuşma çaremiz bitmemiştir. Hiçbir umudumuz görünmese bile şehitlik umudu hep ortadadır, hapiste gazi olarak Allah'a kavuşma ümidimiz canlıdır. Ümmet-i Muhammed her şeye rağmen var olacak ve bu ümmetin her bir ferdi, kıyamete dek ümmeti temsil etme kudreti ve heyecanıyla yaşamak zorundadır. Enes ibni Mâlik radiyallahu anhin sözündeki anlam budur.

Resûlullah sallallahu aleyhi ve sellem, kendisinden sonra gelecek müminlere hiçbir zaman ballı yıllar vaadi olmamıştır. Katledilen müminler, Kâbe'nin mancınıkla yıkılması vb. birçok kötü hadise karşısında Enes ibni Mâlik'in bocalamayarak gelecek hakkında da benzer manzaraların yaşanacağını söylemesi, zihninin Efendimiz aleyhissalatu vesselam tarafından böyle bir tabloya hazırlanmış olmasındandır.

Kendimiz ders halkalarında, çocuklarımıza da din öğretirken daima cici İslam, cici yıllar hatta cici düşman mantığıyla hareket ettiğimizden başımızda bomba patlayınca alelacele sığınak arıyoruz, musibet geldiğinde panikliyoruz.

A'râf suresinin 164. ayetinde, Allah için çalışan ve İslam'ın yayılması uğrunda gayret eden ama kimsenin cevap vermediği kişiler hakkında şöyle buyrulmaktadır:

وَإِذْ قَالَتْ أُمَّةٌ مِنْهُمْ لِمَ تَعِظُونَ قَوْمًا اللَّهُ مُهْلِكُهُمْ أَوْ مُعَدِّبُهُمْ عَذَابًا شَدِيدًا قَالُوا مَعذِرَةٌ إِلَىٰ رَبِّكُمْ وَعَلَيْهِمْ يَتَّبِعُونَ

“Sizi dinlemeyen ve Allah’ın helak ederek şiddetli azaba uğratacağı kimselere niye konuşuyorsunuz, denildiğinde şöyle cevap verdiler: Bir umut, onlar düzelir belki; ama bizim Allah’a söyleyecek sözümüz olsun.”

İslam namına çalışanlar, Ömer radiyallahu anhın mezarından gelip ‘İslamî bir ortam’ sağlamasını ve çalışmayı böyle bir rahatlıkta yapmayı beklememelilerdir. Çetin günlerin hocası, herkesin susturulduğu zaman konuşan İskilipli Atıf gibi adamlar lazımdır. Âlim olmak ve hocalık, her şeyin unutulacağı zannedilen anda unutmamaktır. Bugün olayların büyümesi karşısında kendi çapını küçültenler kıyamet günü utançla yüzleşeceklerdir. Mümin, küfrün çapı büyüdükçe kendini büyültlen adamdır. Ümmetimiz hakkın savunucusu olduğuna göre küfrün karşısında heyecanını da sürekli çoğaltmaya mecburdur.

أَلْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ. وَصَلَّى اللَّهُ وَسَلَّم عَلَى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِهِ وَصَحْبِهِ أَجْمَعِينَ.

Âlemlerin Rabbi Allah’a hamd, Efendimiz Muhammed aleyhisselama, ailesine, ashabına salat ve selam olsun.